

Moravičanský zpravodaj

OBČASNÍK

ČERVEN 2022

Výpis z usnesení z 20. veřejného zasedání zastupitelstva obce Moravičany konaného dne 10. 5. 2022

Zastupitelstvo obce Moravičany mimo jiné projednalo, schválilo a vzalo na vědomí:

- Pořízení majetku obce uzavřením kupní smlouvy na pozemek p. č. 738/6 v k. ú. Moravičany. Kupní cena 7 000 Kč.
- Vyřazení majetku obce, 4 ks plechových kontejnerů 1 100 l, v částce 23 240 Kč a vyřazení majetku MŠ Moravičany v částce 2 021 Kč.
- Bezúplatnou směnu pozemků mezi Obcí Moravičany a Olomouckým krajem z hospodaření Správy silnic Olomouckého kraje, příspěvkové organizace v k. ú. Doubravice nad Moravou, obec Moravičany.
- Záměr bezúplatné směny zveřejněn na úředních deskách OÚ od 19. 4. 2022 do 6. 5. 2022.
- Prodej pozemku p. č. 1359 v k. ú. Moravičany o výměře 3 407 m² za kupní cenu 511 Kč/m² společnosti EVT Technology Svitavy. Záměr prodeje majetku byl zveřejněn na úřední desce OÚ Moravičany od 20. 4. 2022 do 6. 5. 2022.
- Místní energetickou koncepci obce Moravičany a akční plán naplňování jejích závěrů a doporučení. Jedná se v první fázi o vypracování studií proveditelnosti na fotovoltaické systémy na obecních budovách ČOV, MŠ, ZŠ a obecního úřadu, podání žádosti na připojení k ČEZ Distribuce a podání žádosti o dotaci na MPO na energetický management.
- Poskytnutí neinvestiční dotace obce ve výši 5 000 Kč Domovu pro seniory a pečovatelské službě Mohelnice, příspěvková organizace.
- Přijetí dotace od Olomouckého kraje ve výši 19 200 Kč na vybavení jednotky SDH obce a pověřuje starostu podpisem smlouvy s poskytovatelem.
- Výběr zhotovitele na rekonstrukci komunikace Prchlou, Firma Roadmedik s.r.o. Šumperk.
- Obecně závaznou vyhlášku č. 3/2022 o poplatcích za užívání obecních prostranství.
- Využití termínovaného vkladu na 3 měsíce u České spořitelny.
- Rozbor hospodaření obce za období leden – duben 2022.
- Nevyhovění žádosti o dotaci z programu POV 2022 od Olomouckého kraje.
- Pronájem obecního bytu v Doubravici č. p. 6, občanům Ukrajiny pracujícím v ZLKL Loštice.
- Smlouvu o smlouvě budoucí o věcném břemeni na umístění stavby přípojky NN na obecní parcele č. 972/1 a 971/2 v k.ú. Moravičany.
- Informace o činnosti obce od posledního zasedání.

Slovo starosty obce

Vážení občané,

1. 6. 2022 nabyla účinnosti vyhláška obce o **Místním poplatku za užívání veřejného prostranství**. Vyhláška byla řádně zveřejněna a schválena zastupitelstvem obce na 20. zasedání zastupitelstva obce v květnu 2022. Její celé znění včetně mapových a textových příloh, kde jsou vyznačena veřejná prostranství, kterých se vyhláška týká, je zveřejněno na webových stránkách obce v kategorii Vyhlášky obce. Žádám Vás tímto o pečlivé přečtení vyhlášky. Pro potřeby této vyhlášky je třeba, aby všichni, kdo používají veřejné prostranství nebo se ho chystáte použít, toto používání ohlásili na obecní úřad. Jedná se o umístění skládek dřeva, stavebního materiálu, parkování vozidel na místech k tomu neuzpůsobených atd. Vyhláška obce platí též pro zábory veřejných prostranství pro prodejce, umístění billboardů, na pořádání akcí na veřejných prostranstvích, s výjimkou pro akce místních spolků. Včasné nahlášení užívání veřejného prostranství, domluva o době záboru a jeho rozsahu bude znamenat, že v rozsahu vyhlášky zábor bude či nebude zpoplatněn. Opačně pokud někdo dlouhodobě,

bez ohlášení užívá veřejné prostranství, bude vyzván k nápravě a při nerespektování s možností finančního postihu. Jsou občané, kteří přijdou a ohlásí, že jim např. dovezou, dřevo, stavební materiál, nebo potřebují lešení k opravě domu, či provést výkop na obecním pozemku atd. Součástí nahlášení je pak dohoda o době trvání a ukončení záboru. Jsou ale i tací, kteří dlouhodobě užívají obecní prostranství bez ohlášení, parkují, kde nemají a ty tato vyhláška postihne. V průběhu července proběhne prohlídka obce a všichni, kterých se to bude týkat a sami užívání veřejného prostranství neohlásí, budou vyzváni písemně. Myslím, že stav veřejných ploch je vizitkou nejen obce, ale i občanů. Vyhláška se může novelizovat, pokud při její aplikaci bude docházet k třenicím, které novelizaci budou vyžadovat, nebo naopak občané, kteří budou pomáhat nebo již pečují o vzhled veřejného prostranství, budou adresáty úlev z poplatků. Ještě jednou Vás žádám o včasné nahlášení užívání veřejného prostranství a respektování jejího ustanovení.

Antonín Pospíšil, starosta obce

Rekonstrukce úpravny vody v Moravičanech

Po bezmála 50-ti letém provozu úpravy pitné vody v Moravičanech, která byla vybudována v akci „Z“ koncem 70. let, zahájila Vodohospodářské zařízení Šumperk a.s. měsíci červnu 2022 generální rekonstrukci úpravy vody v Moravičanech. Jedná se o druhou a finální etapu rekonstrukce, v rámci které dojde ke kompletní úpravě stavební části objektu budovy úpravy a čerpací stanice – obě se nacházejí v katastrálním území Moravičany. Stavební práce budou probíhat až do konce měsíce srpna 2023. Generálním dodavatelem stavby je společnost PROFISTAV Litomyšl, a.s. Jedná se o stavbu technické infrastruktury úpravy vody, která má za úkol čerpat a kumulovat vodu určenou k pitným účelům. Úprava vody je strategickým vodárenským objektem, zásobuje pitnou vodou obce Moravičany, Doubravice, Mitrovce Loštice, Mohelnice, Libivá, Květin, Řepová a další. Projekt řeší výstavbu další akumulární nádrže o objemu 600 m³, včetně jejího vystrojení a příjezdu k ní. Rovněž je do projektu zahrnuta rekonstrukce stávajících objektů, včetně jejich technologického vystrojení. Součástí stavby je i rekonstrukce stávající areálové kanalizace DN400 ve stávající trase včetně dešťových svodů. Původní budova úpravy dozná opravdu zásadních změn. Bude celkově optimalizována a provozně efektivizována. Náročnost rekonstrukce podtrhuje nutnost bezproblémového provozu úpravy pitné vody. Finální rekonstrukci objektu předcházela v uplynulých letech rekonstrukce vnitřní technologie úpravy. Během

vlastní výstavby bude potřebné dbát zvýšené opatrnosti při průjezdu cyklostezky v oblasti u vlastního objektu úpravy vody. Vodárenská infrastruktura v Moravičanech zahrnuje 4 odběrové vrty na pitnou vodu a jímací studnu u Moravičanského jezera. Odtud je dvěma větvemi potrubí pod železniční tratí voda čerpána do úpravy vody. Z úpravy vedou 4 výtlačné řady do vodojemů Moravičany, Loštice, Mohelnice a firmy Siemens Mohelnice. Po vybudování této vodárenské soustavy obcí byl vodovod posléze vložen do společnosti Vodohospodářská zařízení Šumperk a.s. kde obec vlastní akcie v hodnotě více jak 10 mil. Kč. Provozovatelem vodohospodářské infrastruktury je Šumperská provozní vodohospodářská společnost, v současnosti vlastněná akcionáři VHZ a.s.

Krátce z historie výstavby vodovodu, vodojemů a úpravy vody v Moravičanech doplňuje pan Ing. Oldřich Klemš, který byl stavebním dozorem při výstavbě.

Historie vodovodu Moravičany

V polovině 70. let minulého století se začaly projevovat důsledky intenzivního chemického hnojení a ve vodě mělkých studní značně stouplо množství dusičnanů. To byl podnět i pro Moravičany zřídit obecní vodovod s kvalitním vodním zdrojem.

Původně se uvažovalo se zvýšením kapacity studny, která zásobovala místní živočišnou farmu a nachází se po pravé straně cyklostezky do Mohelnice. V té době ale byla zahájena velká výstavba mohelnického závodu MEZ (dnešní Siemens), kterému jeho vlastní studna rovněž kapacitně nestačila. Bylo proto rozhodnuto vybudovat centrální zdroj u moravičanského jezera, který by zásoboval Moravičany a závod MEZ s výhledem na připojení Loštic a celé Mohelnice. Problémem byly jako vždy finance a tak byla stavba vyhlášena jako akce Z, u kterých byla většina prací prováděna brigádnickou formou občanů obcí zdarma. Celková částka však činila 5 mil. Kčs, což by při započítání inflace do dnešních dnů činilo 100 až 200 mil. Kč. Pro Moravičany to představovalo obrovské zatížení a maximální využití organizačních schopností. Přesto moravičanští poslanci v čele s předsedou tehdejšího MNV Josefem Horákem akci odsouhlasili a výstavba mohla být zahájena.

Součástí stavby byla dnešní centrální studna u moravičanského jezera, výtlačný řad do úpravy vody postavený po pravé straně silnice do Mohelnice, dva věžové vodojemy v Moravičanech, hlavní vodovodní řad v obci a výtlačný řad k hranici výstavby závodu MEZ Mohelnice (po nový kruhový ob-

jezd u rozvodny 110 kV v Mohelnici). Úpravnu vody tvořil vodojem 400 m³, provzdušňovací stanice, chlorovna, strojovna s čerpadly i s rezervou pro další rozšíření na Loštice a Mohelnici a diesलगрегát pro nouzové napájení v době výpadku dodávky el. energie.

Výstavba byla zahájena 20. srpna 1979 prací na věžových vodojemech a hned 27. srpna byly práce pozastaveny, protože při hloubení základů byl odkryt starověký hrob s pozůstatky ženy a následoval rozsáhlý archeologický průzkum. Komplikací na stavbě bylo hodně. Dvakrát vyplavila rozvodněná Morava zařízení staveniště u studny, nedokonalý geologický průzkum neobjevil hluboká rašeliniště a tekuté písky mezi studnou a podjezdem pod železniční trať, takže se musela měnit trasa uložení vodovodu. Zimy byly v té době mnohem krutější, než jsme dnes zvyklí, takže se musely i na několik měsíců práce pozastavit. Přesto byla v roce 1982 stavba úspěšně kolaudovaná, ale pro Moravičany to nebyl konec, protože se ještě ve dvou menších akcích Z budovaly vodovodní řady a přípojky po obci a následně vodovod a rozvody pro Doubravici a Mitrovici. V roce 1985 bylo konečně hotovo a vodovod bez problémů slouží do dnešní doby. Technologie úpravy vody ale již značně pokročily, a proto společnost Vodohospodářská zařízení Šumperk připravila na letošní rok generální rekonstrukci stavební části studny a úpravy vody včetně jejího technologického vybavení.

Ing. Oldřich Klemš, tehdejší stavební dozor

Informace z obce:

Obecní úřad Moravičany připomíná splatnost poplatků za komunální odpad a psa, který je 30. 9. Poplatek je možno zaplatit bezhotovostně převodem na účet, nebo v hotovosti na pokladně obecního úřadu. Nově je možnost zaplatit na pokladně v přízemí nejen v hotovosti, ale i platební kartou.

Moravičany soutěžily o titul Vesnice roku

Tisková zpráva ze dne 15. 06. 2022:

Titul Vesnice Olomouckého kraje roku 2022 putuje do Slatinic na Olomoucku. V obci, která je úzce spjatá se zdravou pramenitou vodou a lázeňstvím, žije více než patnáct set obyvatel. Slavnostní vyhlášení výsledků krajského kola soutěže Vesnice roku se uskutečnilo ve středu 15. června.

„Vítězství v soutěži jsme vůbec nečekali. To, že jsme ocenění získali, je zásluha našich občanů, zejména dobrovolníků. Máme úžasný a bohatý spolkový život, na který se pak vážou investice. To je ten největší poklad,“ řekl po vyhlášení slatinický starosta Ondřej Mikmek.

Kromě zlaté stuhý za vítězství v krajském kole soutěže se Slatinice mohou těšit také na odměnu od hejtmanství v podobě dvou set tisíc korun. Obec Písečná na Jesenicku na druhém místě obdrží sto tisíc korun a stejná částka poputuje i do bronzových Němčic nad Hanou na Prostějovsku.

„Tato tradiční soutěž se koná po dvouleté covidové pauze a těší mě, že se do ní přihlásilo celkem osmnáct obcí. Jasně totiž ukazuje, jak se obce v našem kraji proměňují, jak na sobě pracují. Soutěž může být pro obce motivací a případné ocenění také inspirací ostatním,“ uvedl Jan Šafařík, náměstek hejtmana Olomouckého kraje pro rozvoj venkova.

Zelenou stuhou za péči o zeleň a životní prostředí byla oceněna obec Čelechovice na Hané, oranžovou stuhu za spolupráci obce a zemědělského subjektu získaly Loštice, modrou stuhu za společenský život si odnesly Vernířovice a bílou stuhu za činnost mládeže Dřevnovice.

„Za dobu svého trvání si tato soutěž vydobyla nezastupitelné místo mezi významnými akcemi Olomouckého kraje. Těší mě, že se obce do této soutěže stále hlásí. Svědčí to o jejich zdravém sebevědomí a chuti ukázat ostatním, že se mají čím pochlubit. Gratuluji všem oceněným obcím a sdílím jejich radost,“ řekl Josef Suchánek, hejtmán Olomouckého kraje.

Slavnostní vyhlášení výsledků krajského kola soutěže a předání zlaté stuhý se uskutečnil ve vítězné obci 24. srpna. Slatinice se navíc zúčastní celostátního kola, jehož výsledky budou oznámeny v září v Luhačovicích.

Výsledky krajského kola soutěže Vesnice roku 2022:

Zlatá cihla v Programu obnovy venkova (v celkové výši 50 000 korun):

Kategorie A – obnova, či rekonstrukce památkově chráněných objektů a památek místního významu – obec Ústín – „Rekonstrukce usedlosti č. p. 41“

Kategorie C – nové venkovské stavby – obec Dobrochov – „Výhledka do příštích sta let republiky“

Ocenění komise (bez finančního ocenění OK):

Osobnost Programu obnovy venkova – pan Alfred Wolf – obec Písečná

Ceny se speciálním finančním oceněním OK (ve výši 50 000 korun/obec):

Diplom za moderní knihovnické a informační služby – obec Bělkovice-Laštiny

Cena naděje pro živý venkov – obec Moravičany

Ceny se speciálním finančním oceněním OK (ve výši 25 000 korun/obec):

Ocenění za mimořádně rozsáhlé a koncepční výsadby v krajině – obec Rakov

Ocenění za komunální služby pro občany – obec Radvanice

Ceny se speciálním finančním oceněním OK (ve výši 10 000 korun/obec):

Ocenění za rozvoj technické infrastruktury – obec Svěsdlice

Ocenění za inovativní přístup k rozvoji obce s respektem k tradicím – obec Nemile

Ocenění za dlouhodobě udržovanou venkovskou pospolitost – obec Horní Újezd

Ocenění za udržování a rozvoj kulturního a sportovního života v obci – obec Postrělmůvek

Ocenění za Inovativní obec – obec Střeň

STUHY (finanční ocenění ministerstev):

Zelená stuha za péči o zeleň a životní prostředí – obec Čelechovice na Hané

Oranžová stuha za spolupráci obce a zemědělského subjektu – obec Loštice

Modrá stuha za společenský život – obec Vernířovice

Bílá stuha za činnost mládeže – obec Dřevnovice

I. - III. místo (finanční ocenění OK ve výši 400 000 korun):

III. místo – obec Němčice nad Hanou (100 000 korun)

II. místo – obec Písečná (100 000 korun)

I. místo a Zlatá stuha za vítězství v krajském kole – obec Slatinice (200 000 korun)

Informace z knihovny

V březnu jsme v knihovně upřádali Odpoledne deskových her pro všechny generace, zúčastnily se převážně děti, a ty si to také náležitě užily.

Pro dospělé jsme uspořádali „Podvečer deskových her,“ této akce jsme využili

k vyhodnocení celoroční soutěže „Za přečtenou knihu korálku“ pro dospělé čtenáře. Tato soutěž proběhla ve 3 kategoriích, celkem se zúčastnilo 16 čtenářů, všichni byli odměněni. Nejúspěšnější čtenáři byli: Marie Benešová, Marie Macháčková, Veronika Vrbová, Božena Faltýnková, Luděk Vrba a Ivo Fučík. Všem moc blahopřeji a věřím, že se zapojí do dalšího ročníku soutěže, který startuje již v červenci.

V době letních prázdnin bude knihovna otevřena v běžnou provozní dobu, a to ve čtvrtek od 15:30 do 20 hodin. Přijďte si do knihovny vypůjčit knihy, které vás potěší a budou vám výborným společníkem na vaší dovolené a v ostatních letních dnech.

Všem přeji krásné léto, hodně sluníčka a mnoho prázdninových zážitků.

Ivana Fučíková, knihovnice

ZŠ – konec školního roku 2021/22

Akce na červen 2022:

- 6. 6. Projektový den - volba povolání
- 16. 6. Dopravní výchova, jízdy zručnosti
- 20. 6. Vybíjená, přátelský zápas (ZŠ Bohutín)
- 27. 6. Sportovní turnaj
- 28. 6. Atletické závody
- 29. 6. Projektový den - HRADSKO, NEKROPOLE
- 30. 6. Vysvědčení (8.00 - 9.00)

Školní rok 2022/23 bude zahájen ve čtvrtek 1. září 2022. Do 1. ročníku nastoupí celkem 14 dětí.

Přejeme všem dětem krásné prázdniny.

Mgr. František Bek, ředitel ZŠ

Poslední den školního roku se škola a vedení obce rozloučili s dětmi 5. ročníku, kterých tentokrát odchází do úplných škol v Lošticích a Mohelnici celkem 18.

O mateřské škole

Na začátku školního roku jsme byli všichni plni očekávání, jakým směrem se bude vše vyvíjet a zda bude možné uskutečnit naplánované akce. A jsme moc rádi, že se vše vrátilo opět do těch správných kolejí. Děti si tak mohly užít velmi hezkou vzdělávací akci „Stavitel města“, při které si nenásilnou hravou formou pod vedením odborného lektora rozvíjely technické i logické dovednosti. Z LEGO kostek postavily děti Moravičany s nejdůležitějšími budovami a v roli kartografa pak vytvořily i mapu vesnice. Učily se rozeznávat mapové značky a k čemu mapy slouží, druhy map, orientovat se v mapách i ve volném prostoru, určovat sever v přírodě. Na závěr jako odměnu dostaly všechny děti diplom. Další uskutečněnou akcí byl ekologicko-chovatelský projekt, kdy měly děti možnost nejen vidět, ale i podržet si v rukou exotické ptáky. Také akce Hravá věda, při které se děti seznamovaly s vlastnostmi vody a experimentovaly, se vydařila. Kulturním zážitkem byl pro děti koncert plný pohádkových písniček. Děti poznávaly nejen hudební úryvky z pohádek a večerníků, ale seznámily se se spoustou hudebních nástrojů. Po dvouleté odmlce jsme také konečně mohli uskutečnit Velikonoční tvoření pro děti s rodiči a také vystoupení ke Dni matek. Obě akce se vydařily a věříme, že děti i rodiče byli spokojeni. Na Den dětí zahrálo Divadlo z Přerova dětem krásnou pohádku, kterou děti prožívaly se zatajeným dechem až do konce. Velký dík patří moravičanským dobrovolným hasičům, kteří připravili pro děti nevšední dopoledne, které bylo zároveň i hasičským cvičením. Děti měly možnost prohlédnout si hasičské auto zevnitř a velkým zážitkem bylo stříkání ze stříkačky na cíl. A co by to bylo za konec školního roku bez pasování našich předškoláčků? Na tuto akci se vždy všichni velice těšíme a ne jinak tomu bude i letos. Máme připravené zábavné odpoledne se spoustou atrakcí a překvapení. Tak nezbyvá než si přát ať nám vyjde počasí a vše klapne!

Renata Tilscherová, ředitelka MŠ Moravičany

SOCIÁLNÍ KOMISE

Vítání nových občánků. V sobotu 4. června 2022 byli do svazku obce přivítáni noví občáni. Tentokrát to bylo přivítáno celkem osm dětí, z toho tři děvčátka a pět chlapců, a to: Viktorie Okrouhlá, Kristýna Poláchová, Erika Morchová, Robin Muller, Jakub Frank, To-biáš Frank, Jakub Krňávek a Jonáš Votava, které byly zapsány do pamětní knihy obce.

S pěkným krátkým programem tentokrát vystoupily děti ze Základní školy a rodičům dětí byly předány květiny, pamětní listy a fi-nanční dárek od obce.

Při příležitosti životního jubilea naší nejstarší občanky paní Libuše Lorencové, která oslavila krásných 101 let, ji navštívily členky sociální komise p. Labudová a Křepská a předaly jí květiny a dárek od obce. Do dalších let jí popřály hlavně dobré zdraví. Vladimíra Labudová, předsedkyně sociální komise

V měsících dubnu až červnu oslavili svoje významná výročí tito naši občané:

Pan Jaroslav Kunstfeld	94 Moravičany
Paní Marie Hrubá	80 Moravičany
Paní Marie Pischlová	87 Moravičany
Paní Olga Krchňáková	86 DD Červenka
Paní Anna Šafářová	82 Doubravice
Paní Ludmila Joklová	88 Moravičany
Paní Květoslava Šinclová	83 Moravičany
Pan Vratislav Večeř	81 Moravičany
Paní Ludmila Svačinová	88 Moravičany
Paní Ivana Chudáčková	80 Doubravice
Paní Marie Jarolímová	80 Moravičany
Paní Zdeňka Richterová	89 Moravičany
Paní Anna Pirklová	92 Doubravice

Paní Marie Králová	80 Moravičany
Paní Libuše Lorencová	101 Doubravice
Paní Mária Labudová	82 Doubravice
Pan Antonín Adamec	86 Moravičany
Paní Libuše Mičkerová	88 Moravičany
Paní Jiřina Melhubová	83 Moravičany
Pan Mojmír Šincl	84 Moravičany
Paní Miroslava Hrubá	82 Moravičany
Paní Helena Purová	91 Moravičany
Paní Aloisie Lukášová	86 Moravičany
Pan Josef Chudáček	84 Doubravice
Paní Pavlína Rozmanová	85 Moravičan

Blahopřejeme jubilantům k jejich významnému životnímu výročí a do dalších let přejeme pevné zdraví, pohodu a mnoho spokojenosti.

Navždy nás opustili tito naši spoluobčané:

Paní Anežka Navarová, t. č. z Loštic	ve věku 82 let
Paní Jarmila Voglová z Moravičan	ve věku 81 let
Pan Milan Melhuba z Doubravice	ve věku 60 let
Pan Karel Král z Mitrovic	v nedožitých 86 letech
Paní Drahúše Válková	ve věku 90 let

Budeme vzpomínat.

T. J. Sokol Moravičny

Jarní měsíce byly v sokole velmi krásným a zároveň náročným obdobím. Jsme rádi, že se nám podařilo obnovit tradiční akce a zase přivítat naše příznivce na půdě sokolského sportovního areálu. Hned na začátku dubna proběhla tradiční akce „Uklidíme Moravičany, Doubravici a Mitrovici“. I přes škaredé počasí se sešly desítky sokolských dětí a společně jsme uklidili velkou část Moravičan a Mitrovic, v Doubravici si akci koordinovat spolek Malebná Doubravice. Mrzí nás, že nás nepodpořilo víc dobrovolníků z řad veřejnosti, o to víc si vážíme dvou dobrovolnic, které dorazily a nasbíraly několik pytlů odpadků.

Děti nasbíraly v lokalitě u nádraží a kolem Třebůvky a Moravy desítky pytlů odpadků. Mnohdy i velmi těžké kusy, které přenášely společně na určené místo. V Mitrovicích byly nalezeny také velmi zajímavé kousky, jako záchodová mísa, hrnce a podobné. Moc děkujeme dětem, že se úklidové akce účastní v tak velkém počtu a s takovým nadšením. Odměnou jim snad byly společné zážitky a opékání špekáčků na farské zahradě a v Doubravici. Hned v následujícím týdnu dobili moravičanští sokolové Prahu. Náš prapor a celá akce KUP SI NIT! byla nominována na vzdělávací počin roku. Z Prahy jsme si odvezli 3. místo a naši sokolovnu bude zdobit krásná skleněná ozdoba. Pro nás to byl splněný sen v podobě osobního seznámení se starostkou České obce Sokolské, Hankou Moučkovou a prožití nezapomenutelných zážitků v kouzelné atmosféře Tyršova domu.

Na konci dubna praskala sokolovna ve švech. V sobotu proběhl tradiční sokolský ples a v neděli dětský karneval. Moc si vážíme vaší přízně a doufáme, že v příštích letech se zase setkáme, a to již v tradičním únorovém termínu.

7. května nás pak čekala každoročně největší sokolská akce, a to Memoriál R. Ambrože a F. Kruše. Opět jsme mohli přivítat turisty a cykloturisty. Počasí bylo sice od rána deštivé, ale i přes to se sešly stovky příznivců turistiky a přírody. Letos jsme navíc tuto akci prodloužili a pozvali na sousedské posezení kapely A.M. Úlet a The Jumper Cables. Zpestřením celého odpoledne byla sokolská akademie naší Severomoravské župy. Představil se oddíl žen z Mohelnice se skladbou Reminiscence, muži z Dlouhomilova se skladbou Muži zase spolu, naše oddíly mladších a starších žáků se skladbou Když nemůžeš, tak přidej a stejně obsazená byla i skladba Optimistky, ve které se představily naše moravičanské ženy a ženy ze sokola Šumperk Temenice. Akce se velmi vydařila a po deštivém ránu, bylo krásné slunečné odpoledne. Děkujeme všem, kteří nás přišli podpořit, a věříme, že se vám akce líbila.

Moc ráda bych poděkovala touto cestou všem sokolům, ale především i dobrovolníkům, kteří nám pomáhají tuto akci zrealizo-

vat. Když to spočítáme od malování medailí, přes značení, zápis na startu, kontroly na trati, obsluhu u jídla a pití, až po odznačení po akci, určitě se zapojí téměř stovka lidí.

V sokolovně se i nadále vylepšuje zázemí. Podařilo se dokončit obložení vstupní části, za precizní práci děkujeme Petrovi Adamcovi z Moravičan. Mužské oddíly florbalu a nohejbalu se ve spolupráci s hospodářem Michalem Šincem starají o bezproblémový chod sokolovny i venkovního areálu. Za jejich ochotu jim děkujeme.

V květnu byl pak velmi aktivní turistický kroužek, který nejdříve za deštivého počasí vyrazil na prohlídku Fortu do Olomouce. A na konci května vyrazil na víkendovou výpravu do Ameriky. Letenky, ale nepotřebovali, protože se jednalo o prohlídku štol v lolech Velké a Malé Ameriky. Kroužek se ubytoval v sokolovně Sokola Praha Radotín, který jim poskytl příjemné zázemí. Turisti nachodili spoustu kilometrů nejen po zemi, ale i pod zemí. Věříme, že si výpravu užili.

Celý sokolský rok, ale směřoval v oddílech všestrannosti k sokolskému svátku SOKOLGYM 2022 v Brně. Z Moravičan odjížděla do Brna šedesátí členná skupinka tvořená ženami, dětmi a jejich cvičitelkami, 2 doprovody a naše zdravotnice. Domluvili jsme speciální zastavení rychlíku Jeseník – Brno a mohlo se vyrazit. V Brně jsme skvěle reprezentovali, a věřím, že nejen náš sokol, ale i celou obec Moravičany. Je krásné stát na ploše s dalšími čtyřmi tisícovkami cvičenců pod transparentem Moravičany a koukat na tribunu, kde jsou naše další moravičanské transparenty. Moravičanských sokolů bylo zkrátka všude plno a je krásné vidět přátelství napříč generacemi, které na těchto akcích vznikají a prohlubují se.

Kdo tyto akce nezažil, jen těžko může pochopit mrazení v zádech, které na těchto akcích prožíváme. Někdy je velmi obtížné vyrazit s partou 40 dětí někam na víkend. Ne vždy, je vše podle vašich očekávání. Ale když pak vidíte, jak dokáží rozvlídnit celý

průvod mexickou vlnou. Jak s nimi hrdě stojíte při slavnostním nástupu a koukáte na vlajku za zvuků české národní hymny. Říkáte si, že ta práce s dětmi za to stojí, že snad zasejeme střípky národní hrdosti, odpovědnost, lásky jeden k druhému, sportu, pohybu a přírodě.

V dětských oddílech jsme se rozloučili před prázdninami tradiční akcí Noc sokoloven. Letošním tématem bylo Tyršovo názvosloví, a tak jsme zařadili tematicky hru s písmeny a slovy, ze kterých děti na konci složily písničku a předvedly některá slova právě Tyršovým názvoslovím. Písničky byly opravdu povedené a tak jsme zakončili poslední předprázdninové cvičení s úsměvem.

Ráda bych vám, za celý Sokol Moravičany popřála, ať i vám úsměv vydrží nejméně po celé léto, ať máte nejen sportovní zážitek a ať se zase na podzim všichni ve zdraví sejdem v sokole a nebo na některé z našich akcí.

Za Sokol Moravičany Jaromíra Saňáková, starostka

Sbor dobrovolných hasičů Moravičany

Zveme všechny příznivce požárního sportu na 8. ročník memoriálu Jiřího Kutala, který se koná 5. 7. 2022 od 22:00 hod. na fotbalovém hřišti v Moravičanech. Zde budou soutěžit týmy kategorií veteránů, mužů, žen a dne 20. 8. 2022 se koná pohárová soutěž SDH Moravičany opět na fotbalovém hřišti od 13:00 hod. Bohaté občerstvení zajištěno, včetně pečené raubiřské. Těšíme se na Vaši účast, hasiči z SDH Moravičany.

Jednotka v letošním roce 2022 zasahovala u několika výjezdů:

17. 1. 2022 po větším větru došlo k uvolnění střešních plechů na RD v Doubravici.

26. 1. 2022 dopravní nehoda na silnici z Moravičan do Mohelnice.

30. 1. 2022 odklizení stromu z cyklostezky z Moravičan na Doubravice.

17. 2. 2022 záchrana osoby – resuscitace v obci Moravičany.

25. 3. 2022 na žádost obce jednotka provedla zalévání stromků na pozemku obce z důvodu období většího sucha.

25. 5. 2022 jednotka provedla likvidaci vosího hnízda na myslivecké chatě.

Dne 1. 6. 2022 proběhla ukázka hasičské techniky na ZŠ Moravičany za pomoci JSDH Mohelnice a o týden později 8. 6. 2022 proběhla ukázka v MŠ Moravičany. Děti si mohly vyzkoušet sestřik plechovek za pomoci džberovky.

Přemysl Crha, velitel jednotky

Foto: Facebook

Doubravičtí hasiči informují

Pro činnost doubravických hasičů byl důležitý rok 2010. K užívání jim byla navracena budova hasičské zbrojnice v Doubravici. Svěřenou zbrojnici si začali doubravičtí hasiči zvelebovat, vymalovali, položili nové linoleum, na čelní zeď nechali namalovat svého patrona, svatého Floriána. Získali tak důležité zázemí pro svoji činnost, nejen tu závodní.

Hasiči v Doubravici organizují sběr železného šrotu, natírají hydranty v obci, pomáhali při instalaci vánočního stromu i při odklizení stromu, který spadl na cestu při letošních silných větrech. Již mnoho let organizují hasiči tradiční doubravické pochovávaní basy, které se těší velké oblibě. I v letošním roce byla účast návštěvníků hojná, doubravický kulturní dům doslova praskal ve švech.

Úspěšně proběhl i dětský maškarní karneval, který se konal v neděli po „base“.

Letos poprvé pořádali hasiči za kulturním domem v Doubravici přátelské posezení s občerstvením a hudbou k poslechu i tanci pod názvem „Májové kuropění“. I přesto, že počasí pořadatelům první květnovou sobotu nepřálo, akce trvala do pozdních večerních hodin a dá se říct, že byla úspěšná. A je velmi pravděpodobné, že se bude příští rok opakovat a založí tak hezkou májovou tradici.

SDH Doubravice má k dnešnímu dni 22 členů, z toho od roku 2010 narostla členská základna o osm nových členů.

V roce 2010 svoji činnost obnovilo soutěžní družstvo veteránů, které v tomto roce získalo hezké druhé místo na pohárové soutěži v Křemačově.

Soutěžní družstvo veteránů má 11 členů doubravických členů, veteránských soutěží se účastní i dva čestní hosté.

V letošním roce zahájilo toto soutěžní družstvo sezónu vítězstvím na Pohárové soutěži v Křemačově.

V Křemačově se doubravickým hasičům daří a obzvlášť, pokud při soutěži přší. První místo vybojovali i v roce 2012, v loňském roce 2021 zde byli druzí.

Od roku 2010 vybojovalo družstvo veteránů již 18 pohárových umístění a rozhodně neřekli své poslední slovo.

Možnost porvat se o dobrý výsledek budou mít

27. srpna 2022, kdy SDH Doubravice

pořádá tradiční hasičskou soutěž veteránů v prostorách Autoservisu Doubravice. Na tuto akci jsou již dnes srdečně zváni všichni příznivci požárního sportu.

Petr Balcárek, starosta JDH

Nabídka volných míst strážných ve věznici Mírov

Vedoucí personálního oddělení Vězeňské služby ČR, Věznice Mírov Mgr. Marcela Krejčí, hledá vhodné kandidáty na volná místa strážných.

Zájemci se mohou hlásit na: e-mailu: mkrejci@vez.mir.justice.cz

Telefon: 583 488 230 / 702 269 146

Vladimír Preclík, Kameny pokání, Melantrich 1992

Příběhy smírcích křížů

Hlava pohřebního koně

Blížil jsem se podmračenou žírnou krajinou od Olomouce k Moravičanům. Už ze značné dálky bylo od vsi slyšet srdceryvné kvílení křídlovky a dunění bubnu. Moravičanskou návsi se rozšafně proplakávaly lesklé plechy funusu. Na samém počátku průvodu předznamenal prostovlasý ministrant vysoko nad hlavou pohřeb stříbrným křížkem na dlouhé holi, oděn do bílé suknice lemované širokou, bohatě naškrobenou krajkou. Cítil se trochu vyplašený a často se ohlížel a hledal očima farářovo schválení vzdálenosti. Šel pár kroků za ním; duchovní pastýř kraje, v ruce otevřenou modlitební knížku jako atribut. Nečetl v ní. Jen čtení předstíral. Nesl hlavu pokrytou jezuitskou čtyřbokou čapkou poněkud nalevo nachýlenou a takřka neznatelně jí rytmicky a uznale pokyvoval. Snad schvaloval rytmus nebo v duchu počítal dobré skutky nebožtíkovy. Profesionalita jeho projevu byla víc než zřejmá.

Za ním na deset krků měřilo náves šest párů černých bot šesti muzikantů. Halasná křídlovka troubila na levém křídle. Vedle ní o poznání opožděně přiznávala pravdu vedoucího nástroje baskřídlovka. Pak dva štěbence protkávaly prostinkou melodii svačcem svých koloratur, aby na křídle pravém připravovaly cestu heligónu. Ten jako tlampač s široce otevřenou hubou sugeroval ostatním hluboké úvahy, nečekaje na odpověď. Konečně popoháněč buben na břiše střízlíkovi nepustil plechy dále, než předem stanovil udaným rytmem.

Za sebranou šestici sousedů jel, jako z muzea, ověncený pohřební kočár. Tažený dvěma černými koňmi s vysokými fedruši utkanými z kohoutích černých per lesknoucích se do zelena. Koně měli uzdu přitaženou. Dívali se přímo před sebe do země. Jen očima loupali po někom, kdo by je mohl vysvobodit z naleštěného řemení. Pohřební průvod se sunul jako vystřížený z minulého století. Důstojný, sevřený, pospolitý, černý.

V jedenačtyřicátém roce vymodeloval český sochař Ladislav Zívř, člen skupiny 42 a rodák z Nové Paky, Hlavu pohřebního koně. Dlouho ji potom vlastní jeho generační druh a přítel Bohumír Matal z Doubravníku, vynikající malíř a znalec dobrého vína, než přešla do mého držení. Teprve když jsem ji měl doma týdný před očima, pochopil jsem neobvyklost práce Zívřovy. Je v ní soustředěn smutek nejen rodiny pozůstalých, ale hned celé obce, celého města, národa a lidstva. Je to pohřební hlava koně, který jde, hlavu sklopenou na plecích, a černým fedrušem ukazuje ke spravedlnosti. Dělal ji z cihlářské hlíny, vyplil ji v cihelně a pomaloval. Hlava zvířete splývá s černým chocholem, výrazné oči orámované stříbrným širokým okružím spolu s řemením potřebným k vybavení ohlávky koně do tahu. Hlava je ušlechtilé úzká a vysoká až do jisté lability, oči podlité krví svítí na cestu nekonečnému průvodu. Je to sochařská práce na složitější a delší pozorování než na jaké jsme obvykle zvyklí. My se většinou dnes na umělecká díla díváme ledabyle a rychle, tak jak náš naučili a jak nám nařizuje čas jdoucí rychleji než černé boty muzikantů. I funusy, to poslední rozloučení s blízkým člověkem, se nám zdají zbytečně okázalé, zdoluhavé a dokonce brzdicí silniční provoz. Už jen jakoby náhodou prohází moravskou návsi slavnost funusu.

Černá barva patří k pohřbu. Ale černá patří také k neděli. Je to sváteční barva našeho venkova. Nepohodlné nedělní šaty sedláků vždy upozorňovaly poctivým sukнем na nutnost zhostit se

výjimečnosti božího dne i s jistou škrobeností. Ta jakoby přesně odpovídala množství škrobu ve vyžehlených sněhobílých košilích hospodářů, košilích obvykle sepatých těsným kabátem zánovního střihu. Nohavice bez puků, tvrdé límce, vysoké šněrovací boty, za jejichž lesk by se nemusely stydět ani holínky generálovy, nezbytný klobouk úzkostlivě kartáčovaný už v sobotu večer. Neděle, na rozdíl od pohřbu, byla více dnem oddechu než obřadem. Oddechu sedmého dne v nepohodlném krunýři zvyku.

Jan Janíček, sedlák z Moravičan neměl rád černé sváteční šaty. Neměl rád je slabé slovo. Nenáviděl je, obával se jich. Nenosil je. Visely netknuté od jeho svatby v těsné skříni a byly cítit zatuchlinou.

„Příští nedělu si, tato, ty černý hadry vezmeš a basta,“ rozhodla Janíčková, když se v neděli pozdě večer chystali na lože. Panímáma, jinak zdatná selka, byla ten den ještě plná řečí sousedek, které ji dotěrně jako mouchy neděli co neděli popichovaly: „Ten tvůj nezajde v černém do kostela, jak je rok dlouhý, udělat Pánubohu radost a ulevit sobě od hříčků, pokory v sobě nemá za nehet, však pýcha předchází pád...“

„Vezmeš si je a je to moje poslední slovo.“

Skutečně to bylo její každonedělní poslední slovo. Janíček její befel bral už jako nutný ceremoniál, kterým se v chalupě dělala tečka za týdnem. Většinou jí neodpovídal, jen cosi zamručel a spal. Dnes udělal výjimku: „Vezmu si je až do hrobu, však se dočkáš,“ řekl a otočil se k Janíčkové zády, přikrýváje se důkladně duchnou, aby na něho nic a nikdo nemohl.

Janíčková překvapeně zaznamenala odchylku od nedělního obvyčeje, otevřela oči a maličko se pozvedla na loktech. Hledala ve tmě pádnou odpověď očima dokořán, nemohla ji chvíli nalézt a pak se utekla k úsloví:

„Ty? Ty nás přežiješ všechny, máš kořínek po svý mámě.“

V Moravičanech se všeobecně vědělo, že vdova Janíčková se dožila bez několika týdnů pozeňnaného věku sta let a že její smrt nebyla dodnes úplně vyjasněna. Našli ji v polích na vsi objímající křečovitě pradávny kamenný kříž. Byla do něho tak zaklesnuta, že jí chuděře museli zlámat obě ruce, aby ji od něho vůbec odtrhli. O neobvyklém konci stoleté zbožné selky se dlouho mluvilo šeptem.

Jedni hádali na nadměrnou zbožnost Janíčkové, jiní to považovali za vrtoch staré báby, který se jí vymstil, ostatní za projev nějaké nejasné křeče úzkosti vyvolané jinou osobou. Zvláštní bylo, že ji tehdy našli ve všední den a vdova byla přistrojena do upjatých

černých zatuchlých šatů, jako by se z nedočkavosti vydala naproti vlastní smrti, když k ní ona sama nemohla nalézt cestu.

Černá široká sukně, fěrtoch z černého sametu i černý šátek na stříbrných vlasech přízračně kontrastovaly se sinalou bělobou tváře mrtvé stařeny.

Její syn Jan neměl od té doby rád černou barvu. Do kostela raději nechodil, svatbu už maje za sebou, strojí se do barevného. Černá látka zatuchlých svátečních šatů jeho matky mu ležela na duši jako můra. Tušil, že i jemu je přisouzena neznámá úloha spojená s nedělním šatem. Odmítal ho podvědomě a mistrně se vyhýbal povinnosti chodit v černém.

Samozřejmě, že o jeho strachu nikdo neměl ani tušení, nikomu to na nos nevěšel, ani vlastní ženě, která ho svým jazykem dlouhala neděli co neděli jako do živého.

Sfoukli světlo, byla tmavá noc...

V nohách hospodářovy postele stála nebožka jeho matka a strnule napřaženým rukama podávala synovi jeho sváteční černé šaty. Tak jednoduše a prostě, jako by ji před chvílí o ně požádal, s výrazem: tak tady je máš, navleč si je, chlapče, od mámy si dej říct... a buď na ně háklivý a neušpiň si je...

Janíček ve snu cítil pronikavý zápach zatuchliny, který ho probudil. Dveře šatníku byl dokořán jako brána kostelíka v neděli dopoledne. S povzdechem vstal a bosýma nohama přeměřil vzdálenost od postele ke skříni. Zavřel ji potichu, aby nevzbudil ženu, vrátil se do tepla a pod duchnou zanedlouho usnul.

Nedával by snu prázdnou váhu, kdyby se příští noci přesně neopakoval i s otevřením dveří šatníku.

„I takové věci se stávají,“ řekl neurčitě ráno a snažil se na sen zapomenout. Nedařilo se mu to, už také proto, že noci třetí se mu zjevila matka potřetí a podávajíc mu černé šaty byla silně podmačená, že ji syn odmítá poslechnout.

Aby se snu zbavil a paměť na mrtvou matku uchoval neposkvrněnou, rozhodl se už tu noc, že ráno, až selka odejde s košíkem vajec a hroudou másla do Olomouce na trh, šaty si navlékne. Však mu jistojistě budou po tolika letech malé.

Když s rozbřeskem hospodyně odešla bez rozloučení, spustil nohy do pantoflí a otevřel skříň. Zamrazilo ho v okamžiku, kdy se dotkl jejich zatuchlého sukna. Sundal z příčky ramínka nohavice a soukal do nich bílé nohy. Třicet let je neměl na sobě. Zachvětila ho zvědavost. Budou mi? Stež! Zapnul však poslední knoflík bez problému a sahal po vestě. Kalhoty mu byly dobře a vesta jako ulitá. Když vesta, pomyslí si, tak kabát jakbysmet. V ranním světle ozářené místnosti stál Janíček celý v černém. Vzpřímil se a pojal nápad vyjít z domu aspoň na dvůr. Vyšel. U dveří vkročil do bot a rázoval ze dvora ven. To už nešel ze zvědavosti, z pokoušení, z rozvernosti. Byl postrkován, byl nesen, byl štván. Ráznými kroky se vzdaloval vesnici. Neohlížel se. Mířil ke kamennému křížu mezi poli.

Když se k němu přiblížil na několik desítek metrů, strnul:

„Pro Boha živého, matko, co tady děláte?“ z dálky volal na tmavou postavu objímající kamenný kříž.

Klečící stařena se polekala výkřiku i pádu těžkého těla, vzpamatovala se a vykřikla:

„Vždyť je to Janíček, a celý v černém, div divoucí,“ pokřikovala se a seč jí síly stačily chvěla do vsi. Bába Hanzálková. Chtěla si u kamene odpočinout, nohy jí už nesloužily.

Přiběhli mužští, křísili, ale nevzkřísili. Janíčka trefil šlak. Zase ten prastarý kámen jako v případě jeho matky. Byl jejich osudem.

Když se hospodyně vrátila z trhu, byl už její muž s rukama zkríženými v parádním pokoji na prkně.

„Chudák stará,“ povzdechla si, „tak on mně chtěl přec jen vyhovět; proč jsi mě poslouchal, mě, starou bláznivou bábu; kdo nás

bude živit, proč ty a proč ne někdo jiný, nekouřil, za holkama nechodil... táto.“

Po nějakém čase záhadný a trochu nebezpečný kříž v polích překážel. Vykopali ho a dvěma černými koňmi převezli ke kapličce na návsi. Oplotili zahrádkou, aby k němu nikdo nemohl.

Zrovna tam jsem stál, když kolem přecházel pohřební průvod několik století potom. Když ne století, pak aspoň pěkných pár ptáků, když se už na příhodu v Moravičanech nikdo nepamatuje; nebo mě ten kříž tak zmátl, že vyprávím něco, co nemohu patřičně dokázat?

Pohřeb přešel, křídlovky se přestaly předhánět a poslouchat heligón a klarinety s bubnem mířily už tiše ke hřbitovu. Jestli byl dnešní pohřeb podobný tehdejšímu, když pohřbívali Janíčka, to nevím, to opravdu dokázat nemohu. Vím však naprosto bezpečně, že jsem dnes viděl v Moravičanech Zívrova pohřebního koně. To přísahám! A dokonce hnedle dva.

Smírčí kříže ocarovaly sochaře Vladimíra Preclíka, autora článku. Putoval za nimi a sbíral vyprávění místních lidí. Třeba u nás v Moravičanech. Smírčí kříž původně ležel za vsí v polích v místě, kde prý věrozvěstové kázali Slovanům. Dnes ho však najdeme na návsi vedle kapličky sv. Floriana, bezpečně schovaný za drátěným plotem, aby k němu nikdo nemohl. Nemá nejlepší pověst. Může za to tajemný příběh, který sochař Preclík vypravuje v knize Kameny pokání.

Spolek malebná Doubravice

Jedním z projektů, na kterých v letošním roce

pracujeme, a který jsme již rozběhli, je umístění informačních tabulek k zajímavým a významným stavbám či místům v Doubravici a Mitrovicích. Tuto myšlenku „odstartovala“ zajímavá výstava paní Ivany Mertové Pobucké na obecním úřadu v Moravičanech v loňském roce, kde byla mimo jiné prezentována historie našich obcí.

Žijeme v krásném a zajímavém koutu naší země a je zajímavé vědět více z historie tohoto místa. Rozhodli jsme se proto, že na práci paní Pobucké navážeme a sami zapátráme po dalších historických faktech. Tyto informace pak shromáždíme a umístíme k příslušným objektům. Postupně tak ve spolupráci s muzei (vlastivědné v Šumperku, arcidiecézní v Olomouci) shromažďujeme informace k následujícím místům:

Doubravice jako taková (vznik, historie) / Mitrovice (vznik, historie) / Doubravský zámek, sladovna / Kaplička na návsi a kříž před ní / Socha sv. Jana a smírčí kříž u ní / Původní budova školy (dnes domov pro seniory) / Kaplička v Mitrovicích / Bývalá kovárna / Hasičská zbrojnice a sbor dobrovolných hasičů / Mlýn / Prchlou . . . poslední položkou je „a další“, protože jde o otevřený projekt, do kterého se může zapojit kdokoli s jakoukoliv další zajímavostí.

Některé informace již máme, na některých se pracuje. Budeme rádi, když nám kdokoli pomůžete a přispějete svojí troškou k tomuto zajímavému historickému pátrání. A pokud máte třeba staré fotografie z našich obcí, rádi pořídíme scan a zase je vrátíme. Jakékoliv informace prosím napište na mail: j.martinec@autopress.cz.

A ještě jedna zpráva: letos na jaře nám spadla informační nástěnka na příjezdu do Doubravice od Moravičan. V nejbližší době ji usadíme na její místo znova s lepším kotvením a přibude k ní i lavička – tímto počinem budeme mít lavičky už u všech čtyř strážních dubů. Na „mitrovské“ a „řimické“ straně je k dubům umístil pan Petr Balcárek a za to mu patří velký dík.

Ing. Jaromír Martinec, předseda spolku Malebná Doubravice

Moravičanské okrašlovací spolek informuje

V měsíci červnu připravil spolek řadu zajímavých akcí. V sobotu 4. 6. to byl velmi příjemný koncert pod širým nebem ve farské zahradě, kde zaspívala zpěvačka Elis a doprovodila se na kytaru, v pátek 10. 6. byla otevřena kavárna na Besedě při noci kostelů. V sobotu 11. 6. se konal „Den pro sebe“, který připravila doubravická občanka Xenie Fišerová, v průběhu dne proběhly přednášky, cvičení, workshopy

o zdravém životním stylu, akce měla velmi pozitivní ohlas. O víkendu 18. – 19. 6. se konal řemeslný kurz Mistr a žák, zaměřený na knihvazačství. Poslední červnová akce se uskutečnila v úterý 21. 6. ve farské zahradě, a to již několikáté Rytmičké setkání s Dášou a Vraťou, opět za bohaté účasti zájemců.

První den prázdnin – 1. 7. Bude cestovatelská přednáška Nicolette Havlové – Poutí k bránám Orientu od 19:30 hodin. Na 17. září je připraven 2. ročník Pekařských slavností a řemeslných trhů, který měl skvělý ohlas v minulém roce.

Moravičanskému okrašlovacímu spolku patří velké poděkování za záslužnou a bohatou činnost pro naše občany i široké okolí.

Oba uvedené spolky – Malebná Doubravice a Moravičanské okrašlovací svojí činností naši obec velmi dobře prezentovaly před posudkovou komisí v rámci soutěže Vesnice roku.

